

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om upphävande av lagen om kvoter för dikobidrag och bidrag per tacka

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om kvoter för dikobidrag och bidrag per tacka upphävs. Genom lagen genomförs i Finland de system med individuella kvoter per producent för dikobidrag och bidrag per tacka som ingår i Europeiska gemenskapens lagstiftning samt kompletteras Europeiska gemenskapens lagstiftning angående dessa system till den del medlemsstaterna ges möjlighet därtill eller förutsätts göra detta. Producenternas produktionsrättigheter har blivit

fastställda, och därför har den lag som nu föreslås bli upphävd förlorat sin betydelse till denna del. I fortsättningen kan de nationella författningar som behövs utfärdas med stöd av lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994).

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

Europeiska gemenskapen (EG) har getts oinskränkt behörighet att förverkliga målen för gemenskapens jordbrukspolitik. Medlemsstaterna kan i regel inte driva en nationell jordbrukspolitik eller utfärda nationella bestämmelser i ärenden som bestämts på gemenskapsnivå. Den gemensamma jordbrukspolitikens regleras i huvudsak genom förordningar men även genom direktiver och beslut.

Förordningarna har som sådana bindande verkan för Finland och skall utan att särskilt sättas i kraft tillämpas direkt. En del av förordningarna innehåller dock bestämmelser som förutsätter även nationell reglering, t.ex. bestämmelser om behöriga nationella myndigheter, straff- och andra påföljder samt verkställighet. I förordningarna har också kunnat bestämmas att beslut om regleringen i en del fall fattas på det nationella planet. Det är dessutom möjligt att i den nationella lagstiftningen utfärda kompletterande bestämmelser när EG-bestämmelserna innehåller endast minimikraven för det ifrågakvarande ärendets vidkommande.

Kvoterna för dikobidrag och bidrag per tacka bygger på rådets förordning (EEG) nr 805/68 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött och rådets förordning (EEG) nr 3013/89 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött, jämte ändringar. Förordningarna blev förpliktande för Finland i samband med att Finland anslöt sig till Europeiska unionen. Kvotsystemet berördes dessutom av en övergångstid, enligt vilken ett producentbaserat kvotsystem skulle införas i Finland före utgången av 1995. I anslutningsfördraget beviljades Finland 55 000 bidragsrätter för dikor och 80 000 bidragsrätter för tackor.

För att utfärda de verkställighetsbestämmelser samt straff- och tillsynsbestämmelser som EG-lagstiftningen förutsätter och som i allmänhet är av teknisk art har i Finland stiftats en lag om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik som trädde i kraft vid ingången av 1995. Lagen är en allmän lag och tillämpas även vid verkställigheten av rådets förordningar om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött samt får- och getkött,

om inte något annat bestäms genom lag. Enligt lagen ankommer den allmänna verkställigheten av EG:s jordbrukspolitik på jord- och skogsbruksministeriet, som även är den behöriga myndighet som avses i EG:s lagstiftning. Ministeriet kan dock beträffande något ärende eller någon grupp av ärenden överföra uppgifter som hör till dess behörighet på någon annan myndighet som det utser inom sitt förvaltningsområde.

Vid behandlingen av lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik förutsatte riksdagen att det genom lag bestäms om grunderna för fastställande av näringsidkarnas produktionsrättigheter, såsom mjölkkvoter och kvoter för dikobidrag och bidrag per tacka. Därför gavs lagen om kvoter för dikobidrag och bidrag per tacka (274/1995), som trädde i kraft den 8 mars 1995. Enligt den skall för varje producent som idkar eller inleder dikoproduktion eller fårköttproduktion fastställas en bidragskvot i överensstämmelse med EG-rättsakterna. Kvoten gäller bidrag som årligen betalas till producenten. För en och samma producent kan fastställas endast en kvot. Kvoterna bestäms utifrån det antal djur som berättigar till dikobidrag och bidrag per tacka som producenten har när ansökan om fastställande av kvoten lämnas in.

De ovan nämnda rådsförordningarna har upphävts och i deras ställe finns nu rådets förordning (EG) nr 1254/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött och rådets förordning (EG) nr 2467/98 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött. Även de nya förordningarna kräver nationell reglering till en viss del. Det föreslås att de författningar som behövs efter att lagen om kvoter för dikobidrag och bidrag per tacka har upphävts ges i form av förordningar som jord- och skogsbruksministeriet utfärdar med stöd av lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik.

År 1998 fick producenterna 29 165 bidragsrätter för dikor och 57 493 bidragsrätter för tackor. År 1998 beviljades 3 422 bidragsrätter för dikor och 6 226 bidragsrätter för tackor ur den nationella reserven. De fastställda kvoterna kan höjas och nya kvoter beviljas ur de nationella reserver som upprättats för detta ändamål. Vid ingången av 1999 omfattade den nationella reserven för bidragsrätter för dikor 25 835 bidrags-

rätter och den nationella reserven för bidragsrätter för tackor 22 507 bidragsrätter.

I EG-lagstiftningen finns bestämmelser om fastställande av kvoter, överföring och tillfällig upplåtelse av de bidragsrätter som ingår i kvoterna samt höjning av kvoterna och beviljande av nya kvoter. Jord- och skogsbruksministeriets beslut om kvoter för dikobidrag och bidrag per tacka (332/1995) innehåller närmare bestämmelser om bl.a. överföring och tillfällig upplåtelse av de bidragsrätter som ingår i kvoterna samt ändring av kvoterna till följd av överföring eller upplåtelse.

2. Propositionens mål

Avsikten med denna proposition är att harmonisera den finska lagstiftningen med Europeiska gemenskapens nya rådsförordningar om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött samt får- och getkött.

3. Propositionens verkningar

Propositionen har inga direkta statsekonomiska eller organisatoriska verkningar. Inga ändringar görs i det producentbaserade kvot-systemet. För systemet svarar även i fortsättningen jord- och skogsbruksministeriet och arbetskrafts- och näringscentralerna. Arbetskrafts- och näringscentralernas arbetsmängd ändras inte på grund av propositionen.

Om besvärinstans och besväransvisning skall alltid bestämmas i lag. Därför ändras besvärinstansen när det gäller kvoter för dikobidrag och bidrag per tacka så, att besvär över kvotärenden anförs hos de allmänna förvaltningsdomstolarna i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996).

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet.

5. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst.

Med stöd av vad som anförts ovan förelägs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om upphävande av lagen om kvoter för dikobidrag och bidrag per tacka

I enlighet med Riksdagens beslut föreskrivs:

Genom denna lag upphävs ^{1§}lagen den 3 mars 1995 om kvoter för dikobidrag och bidrag per tacka (274/1995) jämte ändringar. Denna lag träder i kraft den ^{2§} 2000.

Helsingfors den 30 juni 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

